

Sygn. akt V KK 237/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Jan Bogdan Rychlicki

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego,  
w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 listopada 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego  
na niekorzyść skazanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w K.

z dnia 8 lipca 2016 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla postanowienie w zaskarżonym zakresie i sprawę  
przekazuje Sądowi Rejonowemu w K. do dalszego postępowania  
wykonawczego.**

### UZASADNIENIE

A. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 15 lipca 1999 r. w sprawie o sygn. akt II K [...] został skazany na rok pozbawiania wolności i grzywnę w ilości 30 stawek dziennych, przyjmując stawkę dzienną za równoważną kwocie 20 zł. Orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, oddano oskarżonego pod dozór kuratora oraz zobowiązano do naprawienia szkody w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku (k.65). Wyrok uprawomocnił się z dniem 23 lipca 1999 r. Postanowieniem z dnia 25 września

2001 r. Sąd Rejonowy w K. (sygn. akt Ko [...]) na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności. Wezwany do odbycia kary A. S. nie zgłosił się do zakładu karnego (k.75). Podjęte czynności w celu zatrzymania skazanego i doprowadzenia do zakładu karnego nie przyniosły rezultatu z uwagi na fakt ukrywania się (k.83 – informacja z Komisariatu Policji w Ś.). Postanowieniem z dnia 18 lutego 2002 r. Sąd Rejonowy w K. zarządził poszukiwanie skazanego listem gończym (k.85). Z przesyłanych do Sądu informacji wynikało, iż nie udało się zatrzymać A. S., który w dalszym ciągu ukrywa się, i nie udało się ustalić miejsca jego pobytu. Wskazano jedynie, iż poszukiwany przebywa na terenie Niemiec (k.95, k.97, 100, 103, 106, 111, 114, 119, 122). Wobec tego wnioskiem z dnia 15 maja 2008 r. prokurator okręgowy w K. zwrócił się do Sądu Okręgowego w K. o wydanie europejskiego nakazu aresztowania wobec A. S. (k.125). W dniu 29 maja 2008 r. Sąd Okręgowy w K. wydał taki nakaz (k.131). Następnie Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2010 r. zawiesił postępowanie wykonawcze w sprawie o sygn. akt II K [...] uznając, iż zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca postępowanie wykonawcze z powodu nieskuteczności poszukiwania skazanego listem gończym i niemożności wykonania powyższego nakazu (k.142). Z kolei postanowieniem z dnia 8 lipca 2016 r., które uprawomocniło się w dniu 23 lipca 2016 r. Sąd ten na podstawie art. 15 § 1 i 3 k.k.w. i art. 103 § 1 pkt 2 k.k. 1) podjął postępowanie wykonawcze wobec A. S., 2) umorzył to postępowanie, 3) odwołał poszukiwanie skazanego listem gończym.

Kasację od tego postanowienia w zakresie rozstrzygnięć z pkt 2 i 3 na niekorzyść skazanego, złożył Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, który zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego wykonawczego, a mianowicie art. 15 § 3 k.k.w., polegające na umorzeniu postępowania wykonawczego z uwagi na upływ 15 lat od uprawomocnienia się wyroku z dnia 15 lipca 1999 r. o sygn. akt II K [...], w sytuacji kiedy skazany uchylał się od wykonania orzeczonej na jego mocy kary roku pozbawienia wolności, co zgodnie z brzmieniem wskazanego przepisu wstrzymało bieg przedawnienia wykonania kary na okres nieprzekraczający 10 lat”.

W konkluzji skarżący się wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia w postępowaniu wykonawczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna. W świetle wskazanych wyżej okoliczności niewątpliwie skazany uchylał się od wykonania kary pozbawienia wolności. Chociaż co do zasady zawieszenie postępowania wykonawczego nie wstrzymuje biegu przedawnienia, to wyjątkiem od niej jest uchylenie się skazanego od wykonania kary. Z tym tylko, że okres wstrzymania biegu przedawnienia nie może przekroczyć 10 lat (art. 15 § 3 k.k.w.). Wstrzymanie biegu przedawnienia nastąpiło z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o zawieszeniu postępowania wykonawczego, czyli w dniu 4 maja 2010 r. Od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zawieszenia postępowania upłynęło niecałe 11 lat. Nie ziścił się zatem warunek określony w art. 103 § 1 pkt 2 k.k. upływu 15 lat od uprawomocnienia się wyroku, bo bieg przedawnienia wykonania kary uległ wstrzymaniu w chwili zawieszenia postępowania.

Dlatego należało podzielić zasadność zarzutu i wniosku kasacji. Sąd Rejonowy w toku dalszego postępowania wykonawczego podejmie na podstawie zaktualizowanych informacji dalsze konieczne czynności (podobnie, jak w sprawie II K [X.], w której złożona była analogiczna kasacja rozpoznana w sprawie V KK 244/17 w dniu 11 października 2017 r.).

Z tych wszystkich względów należało orzec jak w postanowieniu.